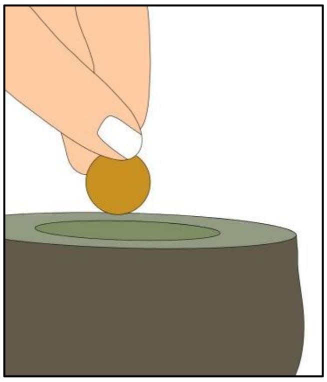

Den kristne skikken med å gi almisser

Almisse – klær, mat eller penger som gis til fattige mennesker

Evangeliene

Se til at dere ikke gir almisser for menneskene for å bli sett av dem! Ellers får dere ingen lønn fra deres Far i himmelen. Når du derfor gir almisser, skal du ikke blåse i trompet for deg, slik hyklerne gjør i synagogene og på gatene for å få ære fra menneskene. Sannelig sier jeg dere: De har fått sin lønn. Men når du gir almisser, skal ikke din venstre hånd vite hva din høyre hånd gjør, for at almissene dine kan være i det skjulte. Din Far, som ser i det skjulte, skal lønne deg. Matteus 6:1-4

Jesus svarte og sa: « En mann dro ned fra Jerusalem til Jeriko og falt blant røvere. De kledde ham av og såret ham, og så gikk de bort og lot ham ligge halvdød.» Tilfeldigvis kom en prest ned den veien, og da han så ham, gikk han forbi. Likeså kom en levitt, da han var på stedet, og så på ham, og gikk forbi. Men en samaritan som var på reise, kom dit han var. Da han så ham, fikk han medlidenhet med ham. Han gikk bort til ham, forbandt sårene hans og helte olje og vin i dem. Han satte ham på sitt eget dyr og førte ham til et vertshus og tok seg av ham. Neste dag, da han dro, tok han frem to denarer og ga dem til verten og sa til ham: «Ta vare på ham! Og det du legger ut mer, skal jeg betale deg igjen når jeg kommer tilbake. Hvem av disse tre synes du var den neste som falt blant røverne?» Han sa: «Den som viste ham barmhjertighet.» Jesus sa da til ham: « Gå du bort og gjør likeså.» Lukas 10:30–37

Men gi heller almisser av det dere har, og se, alt er rent for dere. Lukas 11:41

Selg det dere eier, og gi almisser! Skaff dere punger som ikke blir gamle, en skatt i himmelen som aldri svikter, hvor ingen tyv kommer nær og ingen møll ødelegger. For der hvor skatten deres er, der vil også hjertet deres være. Lukas 12:33-34

Apostlenes gjerninger

Peter og Johannes gikk opp til templet sammen ved bønnens time, det vil si den niende time. En mann som hadde vært lam fra mors liv av, ble båret frem. De la ham hver dag ved den vakre tempelporten for å be dem som gikk inn i templet om almisse. Da han så Peter og Johannes gå inn i templet, ba han om almisse. Peter festet blikket på ham sammen med Johannes og sa: «Se på oss!» Han lyttet til dem, i håp om å få noe av dem. Peter sa da: «Sølv og gull har jeg ikke, men det jeg har, gir jeg deg: I Jesu Kristi navn, reis deg opp og gå!» Så tok han ham ved høyre hånd og reiste ham

opp. Straks fikk han styrke i føttene og anklene. Han sprang opp, reiste seg og gikk, og han gikk inn i templet sammen med dem. Han gikk og sprang og lovet Gud. Apostlenes gjerninger 3:1-8

Og mengden av dem som kom til troen, var ett hjerte og én sjel. Ingen av dem sa at noe av det han eide var hans eget, men de hadde alt felles. Og med stor kraft ga apostlene vitnesbyrd om Herren Jesu oppstandelse, og stor nåde var over dem alle. Heller ikke var det noen blant dem som trengte noe. For alle som eide jordstykker eller hus, solgte det og kom med prisen på det som var solgt, og la det for apostlenes føtter. Og det ble utdelt til enhver etter som han trengte. Og Joses, som apostlene kalte Barnabas – det er utlagt: Trøstens sønn – en levitt, fra Kypros. Han hadde en jordstykke og solgte det, kom med pengene og la det for apostlenes føtter. Apostlenes gjerninger 4:32-37

I Joppe var det en disippelinne som het Tabita, det betyr Dorkas. Hun gjorde mange gode gjerninger og gav mange almisser. Apostlenes gjerninger 9:36

I Cæsarea var det en mann som het Kornelius, en høvedsmann i den italienske hæren. Han var en from mann som fryktet Gud med hele sitt hus. Han ga mange almisser til folket og ba alltid til Gud. Han så tydelig i et syn, omtrent ved den niende time på dagen, en Guds engel komme inn til ham og si til ham: Kornelius! Og da han så på ham, ble han redd og sa: Hva er det, Herre? Og han sa til ham: Dine bønner og dine almisser er steget opp til minne for Gud. Apostlenes gjerninger 10:1-4

Og Kornelius sa: For fire dager siden fastet jeg helt til denne timen, og i den niende time ba jeg i mitt hus. Og se, en mann sto foran meg i skinnende klær og sa: Kornelius, din bønn er hørt, og dine almisser er kommet i hu for Gud. Apostlenes gjerninger 10:30-31

Jeg har vist dere alt, at dere bør streve slik for å ta vare på de svake og huske på Herren Jesu ord, at han sa: Det er saligere å gi enn å motta. Apostlenes gjerninger 20:35

Og dette øver jeg meg på å alltid ha en ren samvittighet for Gud og mennesker. Men mange år senere kom jeg for å bringe almisser og offergaver til mitt folk. Apostlenes gjerninger 24:16-17

Den som stjeler, skal ikke stjele mer, men heller arbeide og gjøre det gode med hendene sine, så han kan ha noe å gi til den som trenger det. Efeserne 4:28

Apokryfe skrifter

Jeg, Tobit, har vandret alle mine livs dager på sannhetens og rettferdighetens veier, og jeg har gjort mange almisser mot mine brødre og mitt folk, som kom med meg til Ninive, til assyrernes land. Tobit 1:3

Og på Enemessars tid ga jeg mange almisser til mine brødre og ga mitt brød til de sultne og mine klær til de nakne. Og dersom jeg så noen av mitt folk død eller liggende slengt rundt Ninive, begravde jeg ham. Tobit 1:16-17

Gi almisser av det du eier, og når du gir almisser, la ikke ditt øye være misunnelig, og vend deg heller ikke bort fra noen fattig, så skal ikke Guds ansikt vendes bort fra deg. Hvis du har overflod, gi almisser deretter. Hvis du bare har litt, vær ikke redd for å gi etter det lille. For du samler deg en god

skatt til nødens dag. Fordi almisser frelser fra døden og lar ikke falle inn i mørket. For almisser er en god gave til alle som gir dem, for Den Høyestes åsyn. Tobit 4:7-11

Gi av ditt brød til de sultne og av dine klær til de nakne, og gi almisser etter din overflod, og la ikke ditt øye være misunnelig når du gir almisser. Tobit 4:16

Bønn er godt med faste, almisser og rettferdighet. Litt med rettferdighet er bedre enn mye med urettferdighet. Det er bedre å gi almisser enn å samle gull. For almisser frelser fra døden og skal rense bort all synd. De som øver almisser og rettferdighet, skal bli fylt med liv. Tobit 12:8-9

Så var Tobit ferdig med å prise Gud. Han var åtte og femti år gammel da han mistet synet, som han fikk tilbake etter åtte år. Han ga almisser, og han vokste i frykt for Herren Gud og priste ham. Tobit 14:1-2

Og begrav meg sømmelig, og din mor med meg, men bli ikke lenger i Ninive. Husk, min sønn, hvordan Aman behandlet Akiakarus, som oppfostret ham, hvordan han førte ham ut av lyset inn i mørket, og hvordan han belønnet ham igjen. Likevel ble Akiakarus reddet, men den andre fikk sin belønning, for han gikk ned i mørket. Manasse ga almisser og unnslapp dødens snarer som de hadde lagt for ham, men Aman falt i snaren og omkom. Så nå, min sønn, se hva almisser gjør, og hvordan rettferdighet frelser! Da han hadde sagt dette, oppgav han ånden i sengen, hundre og åtte og femti år gammel, og han begravde ham med ære. Tobit 14:10-11

Vann slukker en flammende ild, og almisser gjør soning for synder. Sirak 3:30

Vær ikke motløs når du ber, og glem ikke å gi almisser. Sirak 7:10

Den som alltid er opptatt med ondskap, kan ikke få noe godt, og heller ikke den som ikke gir almisser. Sirak 12:3

En manns almisser er som et signet for ham, og han vil bevare menneskets gode gjerninger som øyesten og gi omvendelse til sine sønner og døtre. Sirak 17:22

Steng inn almisser i dine forrådshus, og det skal frelse deg fra all nød. Sirak 29:12

Den som elsker gull, skal ikke bli rettferdiggjort, og den som følger korrupsjon, skal få nok av det. Gull har vært til undergang for mange, og deres ødeleggelse var nær. Det er en snublestein for dem som ofrer til det, og hver dåre skal bli tatt med det. Salig er den rike som finnes uten lyte og ikke har gått etter gull. Hvem er han? Og vi vil kalle ham salig, for underfulle ting har han gjort blant sitt folk. Hvem er blitt prøvd derved og funnet fullkommen? La ham da rose seg. Hvem kan fornærme og ikke fornærme? Eller gjøre ondt og ikke gjort det? Hans gods skal bli etablert, og menigheten skal forkynne hans almisser. Sirak 31:5-11

Den som gjengjelder en god gjerning, ofrer fint mel, og den som gir almisser, ofrer lovsang. Sirak 35:2

Brødre og hjelp står imot nødens tid, men almisser skal utfri mer enn begge deler. Sirak 40:24

Tapte bøker i Bibelen

Den velsignede og alltid herlige jomfru Maria, født av Davids kongelige ætt og familie, ble født i byen Nasaret og utdannet i Jerusalem, i Herrens tempel. Hennes far het Joakim, og hennes mor het Anna. Hennes fars familie var fra Galilea og byen Nasaret. Hennes mors familie var fra Betlehem. Deres liv var rett og rett i Herrens øyne, fromme og lyteløse for mennesker. For de delte all sin eiendom i tre deler: En del viet de til tempelet og tempelbetjentene; en annen delte de ut blant fremmede og fattige; og den tredje reserverte de for seg selv og sin egen families bruk. Evangeliet om Marias fødsel 1:1-4

Frykt ikke, Joakim, og bli ikke urolig ved synet av meg, for jeg er en Herrens engel, sendt av ham til deg, for å la deg vite at dine bønner er hørt, og dine almisser er steget opp for Guds åsyn. Evangeliet om Marias fødsel 2:3

Etterpå viste engelen seg for Anna, hans kone, og sa: Frykt ikke, og tro ikke at det du ser er en ånd. For jeg er den engelen som har frembåret dine bønner og almisser for Gud, og jeg er nå sendt til deg for å fortelle deg at en datter skal bli født deg, som skal hete Maria, og hun skal være velsignet fremfor alle kvinner. Evangeliet om Marias fødsel 3:1-2

Hermas' hyrdes tredje bok 2:1-13 (Similitasjoner)
1 Mens jeg gikk ut på marken og betraktet almen og vinranken og tenkte på fruktene deres, viste en engel seg for meg og sa til meg: Hva er det du tenker på så lenge i deg selv?
2 Og jeg sa til ham: Herre, jeg tenker på denne vinranken og denne almen fordi fruktene deres er vakre. Og han sa til meg: Disse to trærne er satt som et forbilde for Guds tjenere.
3 Og jeg sa til ham: «Herre, jeg vil gjerne vite hva mønsteret til disse trærne som du nevner består av. Hør,» sier han. «Ser du denne vinranken og denne almen?» «Herre,» sa jeg, «Jeg ser dem,»
4 Dette vintreet, sier han, er fruktbart, men almen er et tre uten frukt. Likevel ville ikke dette vintreet bære mye frukt, med mindre det ble satt ved siden av denne almen og støttet av den. Men hvis det lå på bakken, ville det bare bære dårlig frukt, fordi det ikke hang på almen. Men når det støttes på almen, bærer det frukt både for seg selv og for almen.
5 Se derfor hvordan almen gir ikke mindre, men snarere mer frukt enn vintreet. Hvordan, herre, sa jeg, bærer den mer frukt enn vintreet? Fordi, sa han, vintreet som støttes på almen gir både mye og god frukt; mens hvis det ligger på bakken, vil det bare bære lite, og det er svært ille også.
6 Denne lignelsen er derfor satt frem for Guds tjenere, og den representerer den rike og den fattige mannen. Jeg svarte: Herre, gjør dette åpenbart for meg. Hør, sa han, den rike mannen har rikdom, men til Herren er han fattig, for han er opptatt av sin rikdom og ber lite til Herren, og bønnene han ber er late og uten kraft.
7 Når den rike mannen gir de fattige det han trenger, ber den fattige til Herren for de rike, og Gud gir den rike alle gode ting, for den fattige er rik på bønn, og hans bønner har stor kraft hos Herren.
8 Den rike mannen sørger da for alt for de fattige, fordi han vet at Herren bønnhører ham. Desto villigere og uten å tvile gir han ham det han trenger, og sørger for at han ikke mangler noe.
9 Og den fattige takker Herren for de rike, for de gjør begge sine gjerninger fra Herren.
10 Mennesker regner derfor ikke almen for å gi frukt, og de vet ikke og forstår ikke at når den legges til vintreet, bærer vintreet dobbelt så mye som almen.
11 Slik blir også de fattige som ber til Herren for de rike hørt av ham, og deres rikdom øker fordi de tjener de fattige i sin rikdom. Dermed får de begge del i hverandres gode gjerninger.
12 Den som gjør disse tingene, skal ikke bli forlatt av Herren, men bli skrevet i livets bok.

13 Lykkelige er de som er rike og ser at de har fått mer å tjene. For den som kjenner dette, vil være i stand til å tjene andre noe.

Glemte bøker fra Edens hage

Sebulons testamente 2:1–21
1 Og nå, barn, sier jeg dere: Hold Herrens bud og vis barmhjertighet mot deres neste og ha medfølelse med alle, ikke bare med mennesker, men også med dyr.
2 For alt dette velsignet Herren meg, og da alle mine brødre var syke, slapp jeg unna uten sykdom, for Herren kjenner hva hver enkelt har til hensikt.
3 Ha derfor medfølelse i deres hjerter, mine barn, for liksom en mann gjør mot sin neste, slik skal også Herren gjøre mot ham.
4 For mine brødres sønner var syke og døde på grunn av Josef, fordi de ikke viste barmhjertighet i sine hjerter; men mine sønner ble bevart uten sykdom, som dere vet.
5 Og da jeg var i Kanaans land, ved kysten, fanget jeg fisk for Jakob, min far; og da mange ble kvalt i havet, holdt jeg meg uskadd.
6 Jeg var den første som bygde en båt til å seile på havet, for Herren ga meg forstand og visdom i den.
7 Og jeg senket ned et ror bak den, og jeg spente et seil over et annet, oppreist trestykke i midten.
8 Og jeg seilte der langs kysten og fanget fisk til min fars hus inntil vi kom til Egypt.
9 Og i medfølelse delte jeg fangsten min med enhver fremmed.
10 Og dersom en mann var fremmed, syk eller gammel, kokte jeg fisken og tilberedte den godt og tilbød den til alle, alt etter som enhver hadde behov, i sorg og medlidenhet med dem.
11 Derfor mettet også Herren meg med overflod av fisk da jeg fikk fisk. For den som deler med sin neste, får mange ganger mer fra Herren.
12 I fem år fanget jeg fisk og ga av den til alle jeg så, og det var nok for hele min fars hus.
13 Og om sommeren fisket jeg, og om vinteren gjette jeg sauer sammen med brødrene mine.
14 Nå skal jeg fortelle dere hva jeg gjorde.
15 Jeg så en mann i nød på grunn av nakenhet om vinteren, og jeg syntes synd på ham. Jeg stjal i hemmelighet et klesplagg fra min fars hus og ga det til ham som var i nød.
16 Mine barn, vis derfor uten å nøle medfølelse og barmhjertighet mot alle mennesker med det Gud gir dere, og gi til enhver som har et godt hjerte.
17 Og dersom dere ikke har råd til å gi til den som trenger det, så ha medlidenhet med ham i en inderlig barmhjertighet.
18 Jeg vet at min hånd ikke fant nok til å gi til den som trengte det, og jeg gikk gråtende med ham i sju stadier, og mitt hjerte lengtet etter ham i medlidenhet.
19 Så dere også, mine barn, må vise barmhjertighet mot hvert menneske, for at også Herren kan vise barmhjertighet og barmhjertighet mot dere.
20 For også i de siste dager skal Gud sende sin barmhjertighet over jorden, og hvor han finner barmhjertighet, skal han bo i den.
21 For i den grad et menneske har medfølelse med sine nester, i samme grad har også Herren med ham.